

**עפ"ת 48259/11/23 - שלומי ש. שדה, נגד מדינת-ישראל, תבעורה
חיפה**

בית המשפט המחויז ב חיפה שבתו כבית-משפט לערעוורים פליליים

עפ"ת 48259-11-23 שלומי שלום שדה נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 10155935611
בפני כבוד השופט מאزن דאוד
המעערע: שלומי ש. שדה,

- נגד -
המשיבה: מדינת-ישראל, תבעורה חיפה

ב"כ המערע: המערע בעצמו (עו"ד)

ב"כ המשיבה: עו"ד אופיר כהן מפרקליות חיפה - פליי

פסק דין

מבוא:

1. לפניו ערעור על פסק דיןו של בית משפט השלום לתבעורה בחיפה, (להלן: "בימ"ש קמא"), אשר ניתן על ידי השופט רונה פרסון, בתיק תת"ע 21-03-5264.

הכרעת הדין ניתנה ביום 22.6.23 וגורר הדין ניתן ביום 23.7.23.

הહילך בבית משפט קמא:

2. המערע הובא לדין בבית משפט קמא בגין עבירה של אחיזה או שימוש בטלפון, שלא באמצעות דיבורית, בעת הנהיגה, בניגוד לתקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התבעורה, התשכ"א - 1961.

3. עסקין בעבירה מסווג ברירת משפט אשר המערע, עו"ד במקצועו, בחר להגיש בקשה להישפט,

משכך נפתח התיק בביבמ"ש קמא.

.4. בכתב האישום נטען כי המערער נהג ביום 28.6.20, בכביש 22, ברכב פרטי מסוג "ניסאן", ובעת שהרכב היה בתנועה אחז או השתמש בטלפון, שלא באמצעות דיבורית.

.5. המערער, כפר בעובדות כתוב האישום וטען כי נהג ברכב עם מערכת מולטימדיה משוכנתת וכי שהשוטר עצר אותו הוא היה בעיצומה של שיחת טלפון (באמצעות מערכת המולטימדיה) עם עו"ד אחר וכי לא יתכן שהשוטר יכול היה להבחן בו ממקום עמידתו, משכך נקבע התיק לשימוש ראיות.

.6. ביום"ש קמא לאחר ששמע את השוטר שערק את הדו"ח ואת המערער והתרשם מהם ולאחר שע"ן בדו"ח שערק השוטר (ת/1) וזכה בסרטון (ת/2) אשר צולם עם עצירת רכבו של המערער, באמצעות מצלמת הגוף של השוטר, הגיע לכל מסקנה כי עובדות כתוב האישום הוכחו בפנוי מעבר לספק סביר.

בימ"ש קמא נקבע כי עדותו של השוטר עקבית ומהינה ואילו עדותו של המערער אינה משכנעת ואני מחזקת את גרסתו, משכך ביכר ביום"ש קמא את גרסת השוטר על פני גרסת המערער וקבע כי המשיבה הוכיחה את עובדות כתוב האישום מעבר לספק סביר ולכן הרשייע את המערער בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

.7. לאחר שבימ"ש קמא שמע את הטיעונים לעונש גזר על המערער קנס בסך 2000 ל"נ ופסילה לתקופה של חודש על תנאי למשך 3 שנים.

טענות הצדדים:

.8. המערער מiquid את הערעור על הכרעת הדיון וטען כי לא היה כל מקום להרשייע בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום. לטענותו, שגה ביום"ש קמא עת העדייף את גרסת השוטר על פני גרסת המערער, כאשר עדות השוטר הינה עדות ייחודית שאינה מתיחסת כלל עם העובדות ביום האירוע וכאשר אין בידי המשיבה ولو ראה אחת המתעדת את המערער עם מכשיר הטלפון ביד. עוד טعن כי השוטר לא קיים את ההנחות המשטרתיות ולא תיעד באופן מלא את פרטי הטלפון בו אחז לכארה המערער ולא תיעד כל שימוש שנעשה באותו מכשיר אם אכן נעשה.

.9. אשר לגור הדיון, טען המערער כי שגה ביום"ש קמא עת העניש אותו לשלם קנס בסך 2000 כאשר הקנס המקורי, ברירת המחדל, עמד על סך של 1000 ל"נ. עוד טען כי שגה ביום"ש קמא עת הטיל עליו חודש פסילה על תנאי למשך 3 שנים. לטענותו, ביום"ש קמא הטיל עליו עונש כבד יותר מהעונש שניתן בעת מתן הודעת הקנס, אך ורק בשל העובדה שבחור להנות מזכות הגישה לערכאות ולפנות בבקשת

להישפט כדי להוכיח את טענותיו.

10. מנגד, סבורה המשיבה כי דין העreau להיחות על שני חלקו. המשיבה טענה כי העreau מתמקד על ממצאים שבעובדה, שכיוון עריכת העreau אינה נוטה להטערב. עוד טענה כי הכרעת הדין מנומקת ומפורטת שניתנה לאחר שבימ"ש קמא מצא שודות השוטר עקבית ומהימנה ולאחר שהמערער עצמו אישר שבسرطان רואים שברכב יש מתקן לטלפון אבל טלפון לא היה במתkan וגם אישר שהיה טלפון על הכסא ושבטא הcpfot יש טלפון נוסף, דבר שמחזק את המפורט בדי"ח השוטר.

11. אשר לעונש, טענה המשיבה כי למרות עברו התעborתי של המערער, שלחוובתו לא פחות מ- 50 הרשותות קודמות, הרי העונש מתחשב מאוד בהינתן העובדה שלא הוטל רכיב פסילה בפועל.

דין והכרעה:

12. לאחר שעניינו בהודעת העreau, בפסק דין של ביום"ש קמא ושמעתו את טענות הצדדים, אני מחייב לדוחות את העreau על פסק הדין ולהלן נימוקי.

5129371

13. הלכה ידועה היא, כי אין זו מדרכה של עריכת העreau להטערב בממצאי עובדה ומהימנות אשר נקבעו על ידי העריכאה הדינונית. זאת נוכח היתרון המוקנה לעריכאה הדינונית אשר יכולה להתרשם באופן ישיר ובלתי אמצעי מן הדים שבאו לפניה וממהימנותם. משכך, התערבותות עריכת העreau בעניינים כגון דא תהא שמורה למקרים חריגים וווצאי דופן - ראו לעניין זה ע"פ 10432/05 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 16 (18.6.2007); ע"פ 8470/19 **מדינת ישראל נ' בורובסקי**, פסקה 14 (25.8.2021); ועניןנו אינם נמנים עם שורת המקרים החרגים המצדיקים התערבותה של עריכת העreau.

14. בעניינו, בבסיס הכרעת הדין עומדת התרשומות של ביום"ש קמא מעדותו של השוטר ו楣ודות המערער. התרשומות זו היא אשר הביאה את ביום"ש קמא, בין היתר, להשתכנע "על לספק סביר" כי המערער עבר את העבירה המייחסת לו בכתב האישום. ביום"ש קבע כי עדות השוטר "מתארת נאמנה ומשקפת את הנסיבות עבור לביצוע העבירה ורישום הדו"ח" - סעיף 5 להכרעת הדין. בהמשך קבע ביום"ש קמא כי "עדותו של השוטר עקבית ומהימנה וכי הוא לא שינה את גרסתו בחקירתו הנגדית. השוטר תיאר את נסיבות האירוע באופן מפורט בדי"ח, הן ביחס לאופן בו הבחן בנאשם (המערער) מקום עמידתו והן ביחס לאופן ביצוע העבירה על ידי הנאשם (המערער)" - (סעיף 11 להכרעת הדין). ביום"ש קמא גם צפה בسرطان וקבע כי הסרטון מחזק את גרסת השוטר אשר הבחן במערער אוחז בטלפון ניד ביד ימין צמוד לגלגלי ההגה. זאת ועוד, גם הימצאותו של הטלפון, לאחר עצירת רכב המערער, במושב הנושא ליד הנהג, מחזק את גרסת השוטר. ביום"ש קמא

לא הסתפק בדברים אלו, אלא המשיך ובחן את עדות המערער, תוך שיקב עיליל כי עדותו של המערער "אינה משכנת ואינה מחזקת את גרסתו" - (סעיף 12 להכרעת הדין). עוד ציין בימ"ש קמא כי המערער "אישר כי בסרטון רואים שיש ברכב מתן טלפון וכי לא היה עלייו טלפון" - (סעיף 14 להכרעת הדין). עוד אישר המערער כי "בתא הcpfות יש טלפון נוסף שמחובר למערכת המולטימדיה". יתרה מזו, ציין בימ"ש קמא כי "הודהתו של הנאשם (המעערר) כי קיים שיחה בטלפון מחזקת דזוקא את ראיות התביעה. מעבר לכך, מעודתו של הנאשם (המעערר) עולה כי היו שני מכשירי טלפון ברכב כאשר אחד מהם היה מונח על הכסא ליד מושב הנהג, דבר המחזק גם כן את גרסת התביעה" - (סעיף 15 להכרעת הדין). בסיכום הדברים, ועל יסוד התרשומות היישרה מהעדים, ביכר בימ"ש קמא את עדות השוטר, על פני עדות המערער.

.15. בנסיבותיו ובקביעותיו אלו של בימ"ש קמא העומדים בליבת הכרעת הדין, לא מצאתי כל עילה להתרבותי. קביעות אלו אין נמנעות עם שורת המקרים החריים המצדיקים התערבותה של ערצתה הערעור. מסקנותיו אלו של בימ"ש קמא מבוססות ונמכחות כבדיע בעדות השוטר, ואף זוכות לחיזוק בסרטון ובמיצאים שבשתה. די בכך על מנת לדוחות את הערעור.

.16. למללה מן הצורך, ATIICHIS לטענת המערער לקיום של סלים ראייתים בדמות היעדר תיעוד, טענה שלא מצאתי בה ממש. אכן, על הדוחות הנtinyים על ידי השוטרים להיות מפורטים דים וכי היעדר תיעוד מתאים, עשוי לעורר במקרים מסוימים ספק באשמו של מקבל הדוח. DAOLOM, אין הדבר מחייב תיעוד כל תג ו>tag של האירוע. די בתיעוד העובדות המקימות את יסודות העבירה ונסיבות ביצועה, וכן יתר הנסיבות אשר יאה בהן ללמד על יכולת השוטר להבחין בבירור כי אותה העבירה אכן בוצעה. מידת הפירוט הנדרשת נגזרת אף ממורכבות העבירה, ואין מקום להטלת חובת תיעוד רחבה יתר על המידה, מקום שהтиיעוד הקים עונה על דרישת דיות הראיות.

.17. אשר לפסק הדין שהפנה אליו המערער רע"פ 6487/12 **דבר נג מדינת ישראל** (15.7.13), לעניין רישום פרטי הטלפון בדו"ח, אצין כי בית המשפט העליון, בהרכבת תלתא, דחה את הבקשה למתן רשות ערעור שהגיש הנאשם אשר הורשע, לאחר ניהול הנסיבות, בעבירה של שימוש בטלפון ניד תוך כדי נהיגה ונדון לתשלום כס נס בסך 2000 ₪ ולהזדש פסילה על תנאי לשך שנתיים. הנאשם טען בכל הערכאות כי סיירבו של השוטר לרשום את מספר הטלפון הניד על אף דרישת הנאשם הנאשס כמויד חקירה שצער להוביל לזכויו. טענה זו נדחתה ע"י כל הערכאות תוך הדגשה כי "להעדר הרישום לא הייתה כל השלכה או רלוונטיות לטענות ההליך המשפטי בעניינו". עם זאת, מצא בית המשפט העליון הזדמנות כדי להבהיר כי דעתו אינה נוכה מסירבו של השוטר לרשום את מספר הטלפון הניד שבאמצעותו בוצעה, לכארה, העבירה וסביר כי "... יש להנחות את כל העוסקים במלאת האכיפה בתחום זה, לציין במפורש את מספרו של הטלפון הניד ואת תיארו של המכשיר, בדו"ח שנרשם על-ידם, ובוואדי שיש לעשות כן, משהתבקשו לכך על-ידי הנהג...".

.18. בעניינו, די בתיעוד שהשוטר ערך על מנת לבסס את יסודותיה העובדיים של העבירה ולהביא

להרשעת המערער בעבירה אשר יוכסה לו, מעבר לכל ספק סביר. השוטר תיעד את מיקומו ביחס למקום הרכב בו נגה המערער, ואת אשר הבחן בו "דרך חלון קדמי ימני, שהיה שkopf ולא גורם מסתיר או מסנור". כי המערער "אוחז ביד ימין מתחתلكו חזה פלאפון כהה". כל אלו ועוד, מצאו ביטוי בנסיבות ביצוע העבירה כפי שתועדו על ידי השוטר. אף לא היה מקום כי השוטר יזהה בדיק איזה פעולה בוצעה בטלפון הנייד על ידי המערער ולא היה מקום גם לרשום את כל פרטי הטלפון ואף לא נתקUSH לכך על ידי המערער. לא לモטור לציין כי השוטר תיאר בדוח כי הטלפון שאחז בו המערער בעת הנחיתה, היה במצב כהה. אין נפקא מינה אם המערער שוחח עם מאן דהוא, אם הוא שיגר או קרא הודעה כתובה, אם הוא הפעיל ישומון קלשו, ועוד כהנה וכנה פועלות הניננות לביצוע באמצעות מכשיר הטלפון הנייד. השימוש המדוקדק שנעשה בטלפון הנייד אינו מעלה ואין מورد, שכן על פי העבירה המנויות, וכפי שציין בימ"ש קמא, די בכך כי המערער אחז בטלפון הנייד בעודו נוהג.

.19. אשר לכל המקובל לעיל, אני מחליט לדוחות את הערעור על הכרעת הדיון.

.20. אשר לערעור על גזר הדיון,cdc להסיר ספק, אצין כי העונש שהוטל על המערער אינו חמור עד למידה שתצדיק את התערכות ערכאת הערעור. נקודת המוצא היא כי בית המשפט ייטה שלא להטער בעונש שהושת על ידי הערכאה הדינונית, אלא במקרים שבהם ניכרת חריגה קיצונית ממדיוניות העונשה הנוגנת או הרואיה במקרים דומים, או כאשר נפלה על פני הדברים טעות מהותית ובולטת בגזר הדיון (ראו למשל ע"פ 4124/21 מדינת ישראל ב' רימוני, פסקה 10 (1.6.2022); ע"פ 1222/22 מדינת ישראל ב' נאצ'ר, פסקה 10 (23.6.2022)).).

.21. יש לציין כי בהתאם לסעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, משעה שביכר הנאשם להישפט בגין דו"ח תנוועה שקיבל ולנהל משפט הוכחות, אין בית המשפט כבול עוד למסכם הנקוב בהודעת תשלום הקנס - (ראו: ע"פ (ו-מ) 2452/08 נעם פדרמן נגד מדינת ישראל (23.7.08)).

בעניין זה, ראוי לציין כי בעקבות הצעת בית המשפט העליון בرع"פ 5465/13 על עזר מор נ' מדינת ישראל (15.12.14), תוקן נוסח טופס 8א' לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974 (תיקון תשע"א-2016), שם הוסף כי :

"mobia baza liduytan, ci am tibkash/ lihishpet -

.....

(ב) בית המשפט מוסמך להטיל עליך עונש החמור מהקנס הננקוב בהודעת תשלום הקנס, ובלבך שלא יעלה על העונש המרבי הקבוע לעבירה".

לכן, לאחר שהמערער יותר על זכותו לשלם את הקנס המקורי וביקש להישפט, בית המשפט אינו כבול בגזר דין לגובה ברירת הקנס המקורי.

.22 זאת ועוד, עיון בಗילוין הרשעוטיו הקודמות של המערער בתחום התעבורה מגלה כי רשומות לחובתו 50 הרשעות קודמות וכי הרשעתו الأخيرة מינואר 2023 עניינה אי אחיזת הגה בשתי ידים. עוד עולה כי המערער הורשע במספר עבירות של שימוש בטלפון, חלקו'ן ישנות, האخرונה מבניהן מינואר 2021. בנסיבות אלה, נוכח הסכנה בה העמיד המערער את עצמו ואת שאר משתמשים בדרך בכך שאחיז או השתמש בטלפון ללא דיבורית, אין סבור כי העונש שהוטל על המערער הוא עונש החורג ממתחם הנסיבות, ולכן דין הערעור על גזר הדין להידחות.

.23 בנסיבות אלה, נוכח העבר התעבורי, אשר נלקח בחשבון בעת גזירת העונש, לא מצאתי כי נפלת שגגה בשיקול דעתו של בימ"ש קמא ולא מצאתי עילה להתערבות בגזר הדין.

סוף דבר:

.24 אני דוחה את הערעור על שני חלקיו, כך שעל המערער לשלם את הכנס שנגזר עליו בבימ"ש קמא תוך 90 יום מיום מתן פסק דין זה.

.25 עיכוב ביצוע גזר הדין בטל בזה.

54678313

המצוירות תשליך לצדים עותק מפסק דין זה בדואר רשום עם אישור מסירה.

ניתן היום, י"ח אדר ב' תשפ"ד, 28 מרץ 2024, בהעדר הצדדים.